

Arrest

nr. 59 383 van 6 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen X
woonplaats:

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 25 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 maart 2011.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. DENYS, en van attaché L. GEERHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 12 februari 2011 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 8 maart 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitisch moslim afkomstig uit Beirut, gelegen in Libanon. Door uw oom Khodr Darwish werd u herhaaldelijk aangespoord om zich bij de beweging “Hezbollah” aan te sluiten en tegen Israël te strijden. Omdat u steevast weigerde om op deze voorstellen in te gaan gaf uw oom u te kennen dat er ook andere manieren bestonden om u te overtuigen. Op 12 augustus 2010 zocht uw oom u in het gezelschap van vier gewapende mannen op. Door dit gezelschap werd u gehandboeid en geblinddoekt naar een onbekende locatie overgebracht. Na uw aankomst werd u door uw belagers ernstig afgetuigd. Vervolgens werd u in een duistere kamer opgesloten. Bij uw vrijlating op 17 september 2010 werd u meegedeeld dat u bedenkijd werd gegund en dat u een volgende keer anders aangepakt zou worden. Toen u hierop volgend poogde om klacht in te dienen tegen uw belagers weigerde de dienstdoende agent om uw aangifte te registreren. Hierop volgend dook u onder bij een kennis in het vluchtelingenkamp Burj al Barajneh. Via uw ouders vernam u dat uw oom u opspoorde. Op 6 februari 2011 bezocht uw oom in het gezelschap van vier handlangers uw thuisadres en sloeg er de

inboedel kort en klein. Op 7 februari 2011 keerde u naar huis terug om er van uw ouders afscheid te nemen. U verbleef er tot 12 februari 2011 en vluchtte op die dag naar België waar u asiel aanvroeg. Via uw ouders vernam u dat uw oom en drie van zijn handlangers nog drie keer uw ouderlijk huis bezochten.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat u in Libanon vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie riskeert, noch een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de volgende redenen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw beschrijving van de betrokkenheid van uw oom bij "Hezbollah" te vaag is om als geloofwaardig te worden aanzien. Zo verklaarde u dat uw oom tijdens verkiezingen voor "Hezbollah" werkte maar wist niet te verduidelijken wat hij precies deed voor deze beweging (zie gehoorverslag CGVS, p.3). U vervolgens gevraagd of hij verder nog iets deed voor deze beweging, kunt slechts stellen dit niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Evenmin weet u aan te geven sinds wanneer uw oom actief is voor "Hezbollah" (zie gehoorverslag CGVS, p.3) en kan ondanks uw bewering dat uw oom "een belangrijke verantwoordelijke" is bij Hezbollah niet aangeven welke verantwoordelijkheden hij precies draagt (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Zulks roept fundamentele twijfel op over uw bewering dat uw oom een verantwoordelijke positie bekleedt bij "Hezbollah"- temeer 1 daar algemeen bekend is dat deze beweging voor de overgrote meerderheid sjiiitische aanhangers telt en het voor een soennitisch moslim zoals uw oom hoogst ongebruikelijk zou zijn om er een verantwoordelijke positie in te nemen. Vermits de door u ingeroepen moeilijkheden een rechtstreeks gevolg zijn van uw ooms betrokkenheid bij "Hezbollah" ondermijnt zulks de geloofwaardigheid van de asielmotieven die u inroept evenzeer.

Daarnaast is uw bewering dat u door aanhangers van "Hezbollah" ontvoerd werd om u er toe aan te zetten de gewapende vleugel van deze beweging te vervoegen niet te rijmen met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd. Uit deze informatie blijkt dat de rekrutering voor de gewapende vleugel van "Hezbollah" op vrijwillige basis geschiedt, onwillige kandidaten onder dwang verplichten om hun beweging te vervoegen hoort niet bij de rekruteringspolitiek van "Hezbollah".

Verder is uw bewering dat u na uw onderduikperiode bij een vriend in Burj al Barajneh van 17 september 2010 tot 7 februari 2011 naar huis terugkeerde en er tot 12 februari 2011 verbleef alvorens Libanon te ontvluchten niet in overeenstemming te brengen met uw bewering dat uw oom u opspoorde en hiertoe herhaaldelijk uw thuisadres bezocht (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8). Een dergelijke handelswijze valt nauwelijks te rijmen met de ernst van de bedreiging waaraan u zou blootgestaan hebben.

Daarnaast verklaarde u dat uw oom na uw vlucht uit Libanon op 12 februari 2011 nog drie keer naar uw thuisadres kwam maar weet niet wanneer deze bezoeken plaatsvonden (zie gehoorverslag CGVS, p.9) en weet evenmin of deze bezoeken 's nachts of overdag plaatsvonden (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Uw onvermogen om over dit aspect van uw asielrelaas gedetailleerde informatie te verschaffen roept twijfel op over de geloofwaardigheid ervan.

Bovenstaande vaststellingen tonen het onwaarschijnlijke en ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen aan en wijzen uit dat u niet aannemelijk maakt dat u in Libanon vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie riskeert.

Er moet worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het door u voorgelegde medische attest, opgesteld door Dr. Temmerman wijst uit dat uw lichaam verschillende littekens vertoont. Vermits dit attest echter niet de minste aanwijzing bevat over de wijze waarop u deze littekens opliep, is het niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Tenslotte bent u niet in het bezit van enig reis- en/of identiteitsdocument waardoor uw reisweg noch uw identiteit kan worden aangetoond.

C. Conclusie Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van "artikel 48/3 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van de motiveringsplicht".

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op

basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker is soenniet en heeft geen Sjiitische familieleden (CGVS-verhoor p.2). Verzoeker stelt dat hij gedwongen werd toe te treden tot de Hezbollah, omwille van zijn oom die een belangrijke positie heeft binnen deze beweging. Het verzoekschrift benadrukt dat verzoeker zich in een *“uitzonderlijke situatie”* bevindt *“in de mate dat verzoeker onder persoonlijke en familiale druk stond om lid te worden van de Hezbollah”*. Volgens verzoekers oom zou een grote oorlog op komst zijn en zou hij verplicht zijn om te strijden tegen Israël (CGVS-verhoor p.3). Hij zou op 12 augustus 2010 tot 17 september 2010 zijn aangehouden door de Hezbollah.

3.2. Verzoeker ontkent niet dat hij *“geen informatie kan geven over de betrokkenheid van zijn oom bij Hezbollah, noch over de taken en verantwoordelijkheden van zijn oom binnen deze beweging”*. Verzoekers bewering dat de leden van Hezbollah onderworpen zijn *“aan een strikte regel van vertrouwelijkheid, waardoor het evident is dat aan een niet-lid, zoals verzoeker, dergelijke informatie niet wordt vrijgegeven”* is ongestaafd en bovendien zou verzoekers oom deelgenomen hebben aan de verkiezingscampagne wat in essentie een publiek optreden inhoudt. Verzoeker toont dan ook niet aan dat zijn soennitische oom een belangrijke baan had bij de Hezbollah. Voorts indien de kern van verzoekers moeilijkheden lag bij één familielid is het redelijk te veronderstellen dat dit mogelijk ook andere familieleden kan interesseren en deze desgevallend een grotere impact hebben op de oom dan verzoeker. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker verkiest te steunen op jonge vrienden en derden en geen gebruik maakt van het uitgebreide sociale netwerk van een familie, en dit los van de eventuele opvattingen van zijn vader. Dit ondergraaft fundamenteel de waarachtigheid van zijn beweringen.

3.3. De bestreden beslissing stelt terecht dat uit objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Hezbollah niet overgaat tot gedwongen rekruteringen. Verzoeker meent dat *“Hoewel iedereen weet dat Hezbollah voornamelijk een sjiitische beweging is, legt tegenpartij geen bewijzen voor, noch in de beslissing maar ook niet in het administratief dossier, die de stelling van tegenpartij wat betreft het feit dat het ongebruikelijk zou zijn voor een soennitische moslim, zoals de oom van verzoeker, om een verantwoordelijke positie zou bekleden binnen Hezbollah staft. Bovendien, indien het “hoogst ongebruikelijk” is dat een soenniet verantwoordelijkheden opneemt in de Hezbollah, geeft tegenpartij toe dat het niet uitgesloten is dat dit gebeurt”*.

3.3.1. Verwerende partij heeft zich vergist waar zij stelt dat uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Hezbollah een Soennitische organisatie is terwijl duidelijk uit de toegevoegde informatie blijkt dat de Hezbollah een Sjiitische beweging is en verzoeker dit ook niet betwist. Verzoeker meent enkel dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet aantoonde dat Soennieten worden uitgesloten van de Hezbollah. Daargelaten dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet gehouden is tot het tegenbewijs van louter boude beweringen, ligt de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205).

3.3.2. Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing terecht stelt dat de Hezbollah niet overgaat tot gedwongen rekrutering en de -overigens verouderde- door verzoeker neergelegde informatie van de Immigration and Refugee Board of Canada (verder: IRB) van 2005 van vóór Hezbollah's overwinning op het Israëlische leger in de Juli 2006-oorlog, betwist dit niet. Enkel wordt erin gesteld dat volgens één bron in 2005 dwang niet wordt uitgesloten. Hierbij wordt toegelicht dat Libanezen in Latijns-Amerika toen onder druk werden gezet om financiële bijdragen te leveren aan Hezbollah en hun familieleden in Libanon ook onder druk kwamen. Hierbij wordt er expliciet op gewezen dat deze informatie niet nader onderzocht noch bevestigd kon worden.

3.3.3. Aldus kan deze ene niet nader bevestigde bron van verzoeker, niet aantonen dat een eventuele uitzondering ook na de oorlog in 2006 nog geldt. Evenmin kan uit deze informatie blijken dat het Sjiitische Hezbollah rekruteert onder de Soennieten. Integendeel zowel uit de overige bemerkingen van de IRB als uit

de Cedoca-informatie blijkt dat *“De populariteit en de materiële en financiële voordelen die de Hezbollah biedt aan de militie-leden en hun families zijn een belangrijke aantrekkingspool in de recrutering van leden voor de Hezbollah-militie. (...) Om in aanmerking te komen voor recrutering in de Muqâwamat al-Islâmiyya [het Islamitisch Verzet], de militie van de Hezbollah, moet men volwaardig ‘lid’ zijn van Hezbollah’s umma (Hezbollah’s ‘gemeenschap’). Enkel wie ‘lid’ is van de Hezbollah neemt ook deel aan militaire trainingen. Na een lang parcours van religieuze en militaire scholing (‘mobilisatie’ [ta’bi’a]) zal via screening [ta’thîr: onderzoek naar het ‘effect’ op de persoon] worden beoordeeld of het nieuwe Hezbollah-lid geschikt genoeg is om eventueel toe te treden tot de gewapende militie. De organisatie binnen de Hezbollah die verantwoordelijk is voor de transformatie van kandidaat tot volwaardig lid, is het “Orgaan voor Mobilisatie en Recrutering” [Jihâz ta’bi’a]”*. Daargelaten dat verzoeker niet aantoont dat hij of zijn oom in aanmerking kwamen voor de strenge religieuze Sjiitische opleiding van deze militie, maakt hij niet aannemelijk dat zijn oom er effectief lid van was noch dat deze een dermate grote invloed kon uitoefenen dat voor verzoeker een uitzondering zou worden gemaakt. Verzoekers beweerde vervolging wordt dan ook niet aangetoond. De daaruit afgeleide behandeling door de Hezbollah heeft dan ook geen objectieve grond.

3.4. De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoekers documenten uit Libanon slechts fotokopieën waaraan geen geloof kan worden gehecht aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

3.4.1. De brief van zijn Libanese advocaat is zoals verzoeker het stelt, niet *in se* strijdig met verzoekers beweringen tijdens het CGVS-verhoor maar blijft een eenzijdige subjectieve getuigenis. Verder kan vastgesteld worden dat zowel het medisch attest uit Libanon als de brief van de advocaat eenzelfde subjectief taalgebruik hanteren. Zo doet de advocaat in wezen een medische vaststelling van de “beklagenwaardige toestand” van verzoeker, van “bloedsporen” en “verwondingen op verschillende delen van het lichaam”, van zijn “grote paniek”, “angst” en “depressie”. Enkel stelt de advocaat dat hij verzoeker heeft aangeraden klacht in te dienen tegen onbekenden. In zoverre aan dit stuk enige bewijswaarde kan worden gehecht, kan hieruit slecht blijken dat verzoeker door onbekenden op straat werd aangerand. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Documenten zijn daarbij slechts een element in de beraadslaging en dienen ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen.

Verzoeker legt tevens twee medische attesten neer met de vaststelling van littekens bij verzoeker. Daargelaten dat ook de teneur van het medisch document uit Libanon subjectief is, worden bovendien veronderstellingen geuit die niet door een (sport)arts op eerste zicht kunnen worden vastgesteld zonder forensisch onderzoek (inzake de bouwstof van eventuele handboeien (Eisenhandschellen) of (Metaalgeräts) waarmee in het gezicht zou geslagen zijn). Medische attesten zijn daarenboven geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Aangezien verzoeker geen band, laat staan problemen aantoont met de Hezbollah omwille van een gedwongen rekrutering kan er evenmin een band vastgesteld worden tussen de letsels en verzoekers voorgehouden asielrelaas. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.6. De overige documenten met Duitse vertalingen kunnen de Raad niet in andere zin doen besluiten nu deze zijn identiteit betreffen die niet wordt betwist.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker beroept zich niet op de subsidiaire beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes april tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. ROSIER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE